

พระธรรมดาเนียล - ตอนที่สี่สิบเจ็ด

ความฝันลับอีกเรื่อง

Jeff Pippenger

2023-12-22

ความฝันครั้งที่สองของเนบูคัดเนสซาร์เป็นเครื่องหมายแห่ง "วาระสุดท้าย"
เมื่อผู้กราบนมัสการสองจำพวกถูกทรงเรียกให้ออกมาและตรวจสอบ "ความรู้ที่ทวีขึ้น" ซึ่งได้ถูกเปิดเผยในปี
1798 จากนั้น ดาเนียลก็ถูกระบุด้วยว่าเป็นเบลเทซซาร์ด้วย
จึงเป็นการชี้ให้เห็นว่าเขาเป็นประชากรแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า
เพราะการเปลี่ยนชื่อตามคำพยากรณ์เป็นเครื่องหมายแห่งความสัมพันธ์ในพันธสัญญา
เนบูคัดเนสซาร์ยอมรับว่าดาเนียลมีการสถิตอยู่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์
และจากประสบการณ์ที่ผ่านมาเกี่ยวกับดาเนียล เขาคิดว่า "ไม่มีความลับใด" จะทำให้ดาเนียลหนักใจได้
แต่ความลับแห่งความฝันนี้กลับทำให้ดาเนียลหนักใจ!

โอ เบลเทซซาร์ หัวหน้าพวกโหราจารย์ เพราะข้าพเจ้ารู้ว่าวิญญาณแห่งพระทั้งหลายผู้บริสุทธิ์อยู่ในท่าน
และไม่มีความลับใดทำให้ท่านลำบากใจ จงบอกนิมิตแห่งความฝันที่ข้าพเจ้าได้เห็นนั้นแก่ข้าพเจ้า
พร้อมทั้งคำแปลความหมายนั้นด้วย นิมิตแห่งศีรษะของข้าพเจ้าบนที่นอนของข้าพเจ้าเป็นดังนี้
คือข้าพเจ้าเห็น และดูเถิด มีต้นไม้อยู่กลางแผ่นดินโลก และความสูงของมันก็มาก
ต้นไม้ั้นเจริญขึ้นและแข็งแรง และความสูงของมันก็ถึงฟ้าสวรรค์
และมองเห็นได้จนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก ใบของมันงดงาม และผลของมันก็มาก
และในนั้นมีอาหารสำหรับทุกคน สัตว์แห่งท้องทุ่งได้อาศัยร่มเงาอยู่ใต้ต้นนั้น
และนกแห่งฟ้าสวรรค์ได้อาศัยอยู่ตามกิ่งก้านของมัน และเนื้อหนังทั้งสิ้นก็ได้อาหารจากมัน
ข้าพเจ้าเห็นในนิมิตแห่งศีรษะของข้าพเจ้าบนที่นอนของข้าพเจ้า และดูเถิด มีผู้เฝ้าตงค์หนึ่ง
และผู้บริสุทธิ์องค์หนึ่ง ลงมาจากฟ้าสวรรค์ ท่านร้องเสียงดังและกล่าวดังนี้ว่า จงโค่นต้นไม้ต้นลง
และตัดกิ่งก้านของมันเสีย สลัดใบของมันออก และกระจายผลของมันไป
ให้สัตว์ทั้งหลายหนีไปจากใต้ต้นนั้น และให้นกทั้งหลายไปจากกิ่งก้านของมัน อย่างไรก็ตาม
จงเหลือตอรากของมันไว้ในแผ่นดินโลก แม้ทั้งมีปลอกเหล็กและทองสัมฤทธิ์รัดไว้
ห้ามกลางหญ้าอ่อนแห่งท้องทุ่ง และให้มันเปียกด้วยน้ำค้างแห่งฟ้าสวรรค์
และให้ส่วนของเขาอยู่กับสัตว์ทั้งหลายในหญ้าแห่งแผ่นดินโลก ให้จิตใจของเขาเปลี่ยนไปจากใจมนุษย์
และให้ใจสัตว์เดียรฉานแก่เขา และให้เจ็ดวาระเวลาผ่านไปเหนือเขา
เรื่องนี้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาของผู้เฝ้าตงค์ทั้งหลาย และคำตัดสินตามถ้อยคำของผู้บริสุทธิ์ทั้งหลาย
เพื่อให้บรรดาผู้มีชีวิตอยู่ได้รู้ว่าองค์ผู้สูงสุดทรงครอบครองเหนือราชอาณาจักรของมนุษย์
และประธานราชอาณาจักรนั้นแก่ผู้ใดก็ได้ตามพระประสงค์ของพระองค์
และทรงตั้งคนต่ำต้อยที่สุดขึ้นเหนือราชอาณาจักรนั้น ความฝันนี้ข้าพเจ้า เนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์
ได้เห็นแล้ว บัดนี้ โอ เบลเทซซาร์ ท่านจงแปลคำแปลความหมายนี้
เพราะนักปราชญ์ทั้งสิ้นแห่งราชอาณาจักรของข้าพเจ้าไม่สามารถทำให้ข้าพเจ้ารู้คำแปลความหมายได้
แต่ท่านสามารถ เพราะวิญญาณแห่งพระทั้งหลายผู้บริสุทธิ์อยู่ในท่าน แล้วดาเนียล ผู้มีชื่อว่าเบลเทซซาร์
ก็ตกตะลึงอยู่ครู่หนึ่ง และความคิดทั้งหลายของท่านก็ทำให้ท่านวิตก กษัตริย์ตรัสขึ้นว่า เบลเทซซาร์
อย่าให้ความฝันหรือคำแปลความหมายนั้นทำให้ท่านลำบากใจเลย เบลเทซซาร์จึงทูลตอบว่า
นายของข้าพเจ้า ขอให้ความฝันนี้ตกแก่คนทั้งหลายที่เกลียดชังท่าน
และคำแปลความหมายนั้นแก่ศัตรูของท่าน ดาเนียล 4:9-19

ดาเนียล "เป็นทุกข์" ด้วยความฝันและคำแปลนั้น
เพราะเขาเข้าใจได้ว่าเนบูกัดเนสซาร์อาจทรงขุนเคืองต่อคำแปลนั้นได้อย่างไร
แต่เมื่อเนบูกัดเนสซาร์ทรงหนุนใจให้เขากล่าว
ดาเนียลจึงทูลคำเตือนเรื่องการพิพากษาที่จะมาถึงแก่เนบูกัดเนสซาร์ คำเตือนเรื่องการพิพากษาที่จะมาถึงนี้
เป็นสัญลักษณ์ของคำเตือนของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งซึ่งมาถึงในวาระสุดท้าย ในปี 1798.

แล้วดาเนียล ผู้มีนามว่าเบลเทซซาร์ ก็ตกตะลึงอยู่ชั่วเวลาหนึ่งชั่วโมง
และความคิดทั้งหลายของท่านทำให้ท่านเป็นทุกข์ กษัตริย์ตรัสขึ้นว่า "เบลเทซซาร์เอ๋ย
อย่าให้ความฝันนั้นหรือคำแปลความของมันเป็นให้เจ้าลำบากใจเลย" เบลเทซซาร์จึงทูลตอบว่า
"นายเจ้านายของข้าพเจ้า ขอให้ความฝันนั้นตกแก่บรรดาผู้ที่เกลียดชังพระองค์
และคำแปลความของมันตกแก่ศัตรูของพระองค์เถิด" ดาเนียล 4:19

ดาเนียล "ก็ประหลาดใจอยู่ชั่วโมงหนึ่ง" คำว่า "ชั่วโมง" เป็นหนึ่งในห้าครั้งที่ใช้ปรากฏคำนี้ในพระธรรมดาเนียล
และไม่พบในที่อื่นใดเลยในพันธสัญญาเดิม ณ ที่นี้ คำนี้เป็นตัวแทนของช่วงเวลาทีดาเนียล ซึ่งเป็นตัวแทนของ
"คนมีปัญญา" ผู้เข้าใจถึงความรู้ที่เพิ่มขึ้น เตรียมที่จะประกาศคำเตือนของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง
ซึ่งประกาศการเปิดฉากของการพิพากษาเพื่อการสอบสวนในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844
การตีความความฝันของดาเนียลนั้นมีได้มีเพียงการประกาศถึงการพิพากษาที่จะมาถึงเท่านั้น
แต่ยังรวมถึงการเรียกเนบูกัดเนสซาร์ให้เลิกจากบาป
ซึ่งเป็นตัวแทนของชาวประเสริฐนรีนทร์ของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งด้วย "ชั่วโมง"
นี้ในเชิงพยากรณ์จะถูกกำหนดให้อยู่ ณ เวลาสิ้นสุด ในปี ค.ศ. 1798
เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งเข้าสู่ประวัติศาสตร์ ทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งได้เข้าสู่ประวัติศาสตร์ในปี ค.ศ. 1798 ณ
บทสรุปของ "เจ็ดกาลเวลา" แห่งการแก้แค้นของพระเจ้าที่นำมาสู่ราชอาณาจักรฝ่ายเหนือ ซึ่งเริ่มต้นในปี 723
ก่อน ค.ศ.

เพราะว่าวันเหล่านั้นเป็นวันแห่งการแก้แค้น เพื่อให้สิ่งทั้งปวงซึ่งได้ทรงเขียนไว้ในวันเหล่านั้น
วิบัติแก่หญิงที่มีครรภ์ และหญิงที่กำลังให้บุตรดูนม! เพราะว่าจะมีความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่งในแผ่นดิน
และพระพิโรธจะตกอยู่เหนือชนชาตินี้ และเขาทั้งหลายจะล้มลงด้วยคมดาบ
และจะถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยยังนานาชาติทั้งปวง และกรุงเยรูซาเล็มจะถูกเหยียบย่ำโดยคนต่างชาติ
จนกว่าวาระของคนต่างชาติจะครบถ้วน ลูคา 21:22-24

เนบูกัดเนสซาร์จะต้องดำรงชีวิตด้วยจิตใจของสัตว์เดรัจฉานตลอดช่วงเวลาแห่งการแก้แค้นของพระเจ้า
ซึ่งถูกนำมาสู่ราชอาณาจักรอิสราเอลฝ่ายเหนือ เพราะเนบูกัดเนสซาร์ทรงเป็นกษัตริย์แห่งทิศเหนือ
ลูคาได้ระบุช่วงเวลาเดียวกันนั้นว่าเป็น "วาระ" ("วาระของคนต่างชาติ") ในรูปพหูพจน์
เมื่อท่านกำหนดจุดสิ้นสุดของการเหยียบย่ำกรุงเยรูซาเล็ม.

และเขาทั้งหลายจะล้มลงด้วยคมดาบ และจะถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยยังบรรดาประชาชาติทั้งสิ้น
และกรุงเยรูซาเล็มจะถูกเหยียบย่ำโดยคนต่างชาติ จนกว่ากำหนดเวลาของคนต่างชาติจะครบถ้วน ลูคา
21:24

ในพระธรรมวิวรณ์ ช่วงเวลาที่คนต่างชาติย้ายสถานนมัสการและกองทัพนั้น
ถูกระบุไว้เพียงว่าเป็นหนึ่งพันสองร้อยหกสิบปี
เพราะเป็นการเน้นเพียงช่วงเวลาแห่งการข่มเหงของอำนาจสันตะปาปาเท่านั้น

แต่ลานซึ่งอยู่นอกพระวิหารนั้น อย่าวัดเลย เพราะได้ทรงมอบให้แก่บรรดาคนต่างชาติแล้ว
และพวกเขาจะเหยียบย่ำนครบริสุทธิอยู่สี่สิบสองเดือน
และเราจะประทานฤทธิ์อำนาจแก่พยานทั้งสองของเรา

และเขาทั้งสองจะพยากรณ์อยู่หนึ่งพันสองร้อยหกสิบวัน โดยนุ่งห่มผ้ากระสอบ วิวรณ์ 11:2, 3

สารแห่งคำเตือนที่ดาเนียลได้มอบแก่เนบูคัดเนสซาร์นั้น เป็นตัวแทนของคำเตือนถึงการพิพากษาที่จะมาถึง การมาถึงของสารแห่งคำเตือนนั้นถูกกำหนดไว้เชิงสัญลักษณ์ในปี 1798

ซึ่งเป็นเวลาที่ทูตสวรรค์องค์แรกมาถึงเพื่อเตือนถึงการพิพากษาเพื่อการสอบสวนที่กำลังใกล้เข้ามา การพิพากษาที่ได้พยากรณ์ไว้เหนือเนบูคัดเนสซาร์เกิดขึ้นในการใช้คำว่า "ซีวโมง" ครั้งที่สองในบทที่สี่

สิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้นได้เกิดขึ้นแก่กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ เมื่อครบสิบสองเดือน พระองค์ทรงดำเนินอยู่ในพระราชวังแห่งราชอาณาจักรบาบิโลน กษัตริย์ตรัสว่า "นิมิไซบาบิโลนอันยิ่งใหญ่หรือ ที่เราได้สร้างขึ้นให้เป็นราชธานีแห่งราชอาณาจักร ด้วยอาณาภาพแห่งฤทธิ์เดชของเรา และเพื่อเกียรติแห่งความยิ่งใหญ่ของเรา" ขณะที่พระวจนะยังอยู่ในพระโอษฐ์ของกษัตริย์ ก็มีพระสุรเสียงจากสวรรค์ดังลงมาว่า "โอ กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ มีพระวจนะมาถึงพระองค์ว่า ราชอาณาจักรได้พินาศไปจากพระองค์แล้ว และเขาทั้งหลายจะขับไล่พระองค์ไปจากท่ามกลางมนุษย์ และที่อาศัยของพระองค์จะอยู่กับสัตว์ป่าในท้องทุ่ง เขาทั้งหลายจะให้พระองค์กินหญ้าเหมือนโค และเสีตวาระจะผ่านพื้นเหนือพระองค์ จนกว่าพระองค์จะทรงทราบว่าองค์ผู้สูงสุดทรงครอบครองเหนือราชอาณาจักรของมนุษย์ และประธานราชอาณาจักรนั้นแก่ผู้ใดก็ได้ตามพระทัย" ในซีวโมงนั่นเอง พระวจนะนั้นก็สำเร็จแก่เนบูคัดเนสซาร์ และพระองค์ถูกขับไล่ออกจากท่ามกลางมนุษย์ และเสวยหญ้าเหมือนโค และพระวรกายของพระองค์ก็เปียกชุ่มด้วยน้ำค้างจากฟ้าสวรรค์ จนพระเกศาของพระองค์งอกยาวเหมือนขนอินทรี และพระนขาของพระองค์เหมือนกรงเล็บนก ดาเนียล 4:28-33

การพิพากษาซึ่งได้มีการพยากรณ์ไว้ล่วงหน้า ได้มาถึงใน "ซีวโมง"

เดียวกันนั่นเองที่เนบูคัดเนสซาร์ยกใจของตนขึ้นสู่ความล่องลอย

การพิพากษาซึ่งได้มีการพยากรณ์ไว้ล่วงหน้า ได้มาถึงเมื่อ "ซีวโมง"

แห่งการพิพากษาซึ่งได้เริ่มต้นของพระเจ้าได้เริ่มขึ้น

"ซีวโมง" แห่งการพิพากษาของพระเจ้าเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ได้ก่อให้เกิดผู้มีส่วนสองจำพวก ซึ่งมีภาพแทนว่าเป็น "คนมีปัญญา" และ "คนอธรรม" ในดาเนียลบทที่สิบสอง และซึ่งยังมีภาพแทนว่าเป็น "คนมีปัญญา" หรือ "คนโง่" ในคำอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน และซึ่งยังมีภาพแทนว่าเป็นผู้ที่ถูกชำระให้ชอบธรรมโดยความเชื่อในฮาบากุกบทที่สอง ซึ่งถูกนำมาเปรียบเทียบกับบรรดาผู้ที่สำแดงลักษณะนิสัยอย่างเดียวกันกับที่เนบูคัดเนสซาร์ได้สำแดงใน "ซีวโมง" ที่การพิพากษาของเขามาถึง

ดูเถิด จิตใจของเขาที่ผยองขึ้นนั้นไม่เที่ยงธรรมในเขาเลย

แต่คนชอบธรรมจะดำรงชีวิตอยู่โดยความเชื่อของตน ฮาบากุก 2:4

คนสองจำพวกในแต่ละหนึ่งในสามแนวได้ถูกสำแดงให้ปรากฏเมื่อ "โมง"

แห่งการพิพากษาของพระองค์มาถึงในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ซึ่งเป็นสิ่งที่ "โมง"

แห่งการพิพากษาของเนบูคัดเนสซาร์เป็นสัญลักษณ์แทน ปี 1798 เป็นบทสรุปของพระพิโรธ "ครั้งแรก" แห่ง "เจ็ดกาลเวลา" เมื่อสันตะปาปาหยุดความรุ่งเรือง เพราะนางได้รับบาดเจ็บถึงตาย.

และกษัตริย์นั้นจะกระทำตามขอบใจของตน และจะยกตนขึ้น และจะเทิดตนเองเหนือเทพทั้งปวง และจะกล่าวถ้อยคำอัครรรยต่อสู้อพระเจ้าแห่งพระทั้งปวง และจะจำเริญอยู่จนกว่าพระพิโรธจะสำเร็จ เพราะว่าสิ่งที่ทรงกำหนดไว้ นั้นจะต้องบังเกิดขึ้น ดาเนียล 11:36

ปี 1844 เป็นจุดสิ้นสุดของ “ความพิโรธ” ครั้ง “สุดท้าย”:

และท่านกล่าวว่า ดูเถิด ข้าพเจ้าจะให้ท่านรู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นในวาระสุดท้ายแห่งพระพิโรธนั้น เพราะว่า ณ เวลาที่ทรงกำหนดไว้ ปลายที่สุดนั้นจะมาถึง ดาเนียล 8:19

การใช้คำว่า “ชั่วโมง” เป็นครั้งแรกในดาเนียลบทที่สี่ เป็นสัญลักษณ์แทนปี 1798; ซึ่งเป็นจุดสิ้นสุดของช่วง “แรก” แห่งพระพิโรธของพระเจ้าตลอด “เจ็ดกาลเวลา” ที่ทรงมีต่ออาณาจักรเหนือของอิสราเอล; เป็นการมาถึงของข่าวสารของทูตสวรรค์องค์แรก ณ เวลาแห่งอวสาน; และเป็นจุดสิ้นสุดของ “เจ็ดกาลเวลา” ของเนบูคัดเนสซาร์ ณ “ปลายวันทั้งหลาย”

การใช้คำว่า “hour” ครั้งที่สองในพระธรรมดาเนียลบทที่สี่ หมายถึงปี ค.ศ. 1844 ซึ่งเป็นจุดสิ้นสุดของความกริ้ว “สุดท้าย” แห่ง “เจ็ดวาระ” ที่มีต่ออาณาจักรฝ่ายใต้คือยูดาห์ ทั้งยังเป็นการมาถึงของการพิพากษาเพื่อการไต่สวน และการพิพากษาส่วนบุคคลของเนบูคัดเนสซาร์ด้วย

บทที่หนึ่งระบุประวัติของกระบวนการทดสอบสามชั้น

และชี้ถึงการได้รับบทธำมรงค์ของข่าวสารทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840

บทที่สี่เป็นภาพแทนการมาถึงของข่าวสารทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง ณ เวลาแห่งอวสานในปี ค.ศ. 1798

และจะต้องนำมาวางทับซ้อนกับบทที่หนึ่ง

บทที่สี่เน้นข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและคำเตือนเรื่องการพิพากษาที่กำลังใกล้เข้ามา และชี้ถึงวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 และการมาถึงของข่าวสารทูตสวรรค์องค์ที่สาม

เมื่อรวมกันแล้ว สิ่งเหล่านี้เป็นภาพแทนจุดเริ่มต้นไม่เพียงของลัทธิแอ็ดเวนติสม์เท่านั้น

แต่ยังรวมถึงของสหรัฐอเมริกาด้วย

บทที่หนึ่งถึงบทที่สามยังกล่าวถึงประวัติศาสตร์ในวาระสุดท้ายของลัทธิแอ็ดเวนติสม์

และวาระสุดท้ายของสหรัฐอเมริกาด้วย บทที่ห้า และคำพยานของเบลชัสซาร์

ก็สอดคล้องกับสามบทแรกนั้นเช่นกัน

บทที่หนึ่ง เมื่อสอดคล้องกับบทที่สี่ เป็นตัวแทนของการเคลื่อนไหวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง

และประวัติศาสตร์ในช่วงเวลาที่พระธรรมดาเนียลถูกเปิดเผย ณ วาระสุดท้ายปลายในปี 1798

ข่าวสารซึ่งถูกเปิดเผยในเวลานั้น ได้รับการเป็นสัญลักษณ์ไว้ด้วยนิมิตแห่งแม่น้ำอูไล

ซึ่งเป็นตัวแทนของความรู้ที่เพิ่มขึ้นซึ่งบรรจุอยู่ในบทที่เจ็ด แปด และเก้าแห่งพระธรรมดาเนียล

ในปีที่สามแห่งรัชกาลของกษัตริย์เบลชัสซาร์ นิมิตหนึ่งได้ปรากฏแก่ข้าพเจ้า คือแก่ข้าพเจ้า ดาเนียล

ภายหลังนิมิตนั้นซึ่งได้ปรากฏแก่ข้าพเจ้าในครั้งแรก และข้าพเจ้าเห็นในนิมิต และต่อมาเมื่อข้าพเจ้าเห็นนั้น

ข้าพเจ้าอยู่ที่ซูซานในราชวัง ซึ่งอยู่ในมณฑลเอลาม และข้าพเจ้าเห็นในนิมิต และข้าพเจ้าอยู่ริมแม่น้ำอูไล

ดาเนียล 8:1, 2

บทที่หนึ่งถึงสาม ซึ่งสอดคล้องกับบทที่ห้า เป็นตัวแทนของการเคลื่อนไหวของทูตสวรรค์องค์ที่สาม

และประวัติศาสตร์เมื่อพระธรรมดาเนียลถูกเปิดเผยในปี 1989

ข่าวสารที่ถูกเปิดเผยในเวลานั้นถูกทำให้เป็นสัญลักษณ์ไว้ด้วยนิมิตแห่งแม่น้ำฮิดเดเคล

ซึ่งเป็นตัวแทนของความรู้ที่เพิ่มขึ้นซึ่งบรรจุอยู่ในบทที่สิบ สิบเอ็ด และสิบสอง

และในวันที่ยี่สิบสี่ของเดือนต้น ขณะที่ข้าพเจ้าอยู่ริมแม่น้ำใหญ่ ซึ่งคือแม่น้ำฮิดเดเคล ดาเนียล 10:4

เราจะดำเนินการพิจารณาเรื่องแนวสายของเนบูคัดเนสซาร์และเบลชัสซาร์ต่อไปในบทความถัดไป

“มีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาพระวจนะของพระเจ้าอย่างใกล้ชิดยิ่งกว่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หนังสือดาเนียลและวิวรณ์ควรได้รับความสนใจอย่างไม่เคยมีมาก่อนในประวัติศาสตร์แห่งงานของเรา ในบางประเด็นเกี่ยวกับอำนาจโรมันและสันตะปาปา เราอาจกล่าวให้น้อยลงได้ แต่เราควรชี้ความสนใจไปยังสิ่งที่บรรดาผู้เผยพระวจนะและอัครทูตได้เขียนไว้ภายใต้การดลใจของพระวิญญาณของพระเจ้า พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงจัดรูปเรื่องราวต่าง ๆ ไว้ ทั้งในการประทานคำพยากรณ์และในเหตุการณ์ที่ถูกพรรณนาไว้ เพื่อสอนว่าตัวแทนมนุษย์จะต้องถูกกันไว้ให้พ้นจากสายตา ซ่อนไว้ในพระคริสต์ และให้องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งสวรรค์และพระราชบัญญัติของพระองค์ได้รับการยกย่องเทิดทูน”

“จงอ่านพระธรรมดาเนียล จงทบทวนประวัติศาสตร์ของบรรดาราชอาณาจักรที่ทรงสำแดงไว้ ณ ที่นั้นเป็นลำดับทีละประเด็น จงมองดูบรรดาร์ัฐบุรุษ สภาที่ปรึกษา กองทัพอันทรงกำลัง และจงเห็นว่าพระเจ้าทรงกระทำกรอย่างไรเพื่อทรงให้ความเยอหยิ่งของมนุษย์ต่ำลง และทรงเหยียบย่ำศักดิ์ศรีอันรุ่งโรจน์ของมนุษย์ลงสู่ผงคลี พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงได้รับการสำแดงว่ายิ่งใหญ่ ในนิมิตของผู้เผยพระวจนะนั้น ทรงปรากฏว่าพระองค์ทรงโค่นผู้ครอบครองอันทรงอำนาจคนหนึ่งลง และทรงสถาปนาอีกคนหนึ่งขึ้น พระองค์ทรงได้รับการเผยสำแดงว่าเป็นจอมกษัตริย์แห่งจักรวาล ผู้กำลังจะทรงสถาปนาราชอาณาจักรนิรันดร์ของพระองค์—องค์ผู้ชราด้วยวันทั้งหลาย พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ บ่อเกิดแห่งสติปัญญาทั้งสิ้น ผู้ทรงครอบครองปัจจุบัน ผู้ทรงสำแดงอนาคต จงอ่านและเข้าใจว่า มนุษย์นั้นน่าสมเพชเพียงใด อ่อนแอเพียงใด อายุสั้นเพียงใด หลงผิดเพียงใด และมีความผิดเพียงใด เมื่อเขายกจิตวิญญาณของตนขึ้นสู่ความอนิจจัง”

“พระวิญญาณบริสุทธิ์โดยผ่านอิสยาห์ทรงชี้เราไปยังพระเจ้า คือพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ ให้เป็นจุดสำคัญสูงสุดแห่งความใส่ใจ—ไปยังพระเจ้าตามที่ทรงสำแดงในพระคริสต์ ‘ด้วยว่ามีเด็กคนหนึ่งบังเกิดแก่เรา มีบุตรชายคนหนึ่งประทานแก่เรา และการปกครองจะอยู่บนพระอังสางของพระองค์ และพระนามของพระองค์จะได้ชื่อว่า มหัศจรรย์ ที่ปรึกษา พระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์ พระบิดานิรันดร์ องค์สันติราช’ [อิสยาห์ 9:6].”

“ความสว่างที่ดาเนียลได้รับโดยตรงจากพระเจ้านั้น ได้ประทานไว้เป็นพิเศษสำหรับวันสุดท้ายเหล่านี้ นิมิตทั้งหลายที่ท่านได้เห็นริมฝั่งแม่น้ำอูไลและฮิดเดเคล แม่น้ำใหญ่แห่งชินาร์ บัดนี้กำลังอยู่ในกระบวนการสำเร็จตามนั้น และเหตุการณ์ทั้งปวงที่ได้พยากรณ์ไว้จะเกิดขึ้นในไม่ช้านี้”

“จงพิจารณาสภาพการณ์ของชนชาติยิวเมื่อคำพยากรณ์ของดาเนียลได้ถูกประทานให้ ในเวลานั้นชนชาติอิสราเอลตกอยู่ในภาวะเป็นเชลย พระวิหารของพวกเขาก็ถูกทำลาย และการปรนนิบัติในพระวิหารถูกระงับ ศาสนาของพวกเขาก็ได้มีศูนย์กลางอยู่ที่พิธีกรรมของระบบการถวายสัตวบูชา พวกเขาได้ถือเอารูปแบบภายนอกว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่งทั้งหมด ขณะที่ได้สูญเสียจิตวิญญาณแห่งการนมัสการที่แท้จริงไป การประกอบพิธีของพวกเขาก็ทำให้เสื่อมเสียด้วยจารีตและการปฏิบัติของลัทธินอกศาสนา และในการประกอบพิธีถวายสัตวบูชานั้น พวกเขามีได้มองเลยเงาไปถึงความจริงแท้ พวกเขามีได้เพียงเห็นพระคริสต์ ผู้ทรงเป็นเครื่องบูชาที่แท้จริงเพื่อความบาปของมนุษย์ องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงกระทำเพื่อนำประชาชนไปสู่การเป็นเชลย และเพื่อระงับการปรนนิบัติในพระวิหาร เพื่อว่าพิธีการภายนอกจะไม่กลายเป็นผลรวมทั้งหมดแห่งศาสนาของพวกเขา หลักการและการปฏิบัติของพวกเขาก็ต้องได้รับการชำระให้พ้นจากลัทธินอกศาสนา การปรนนิบัติตามพิธีกรรมได้ยุติลงเพื่อว่าการปรนนิบัติด้วยใจจะได้รับการฟื้นฟู พระสิริภายนอกถูกนำออกไปเพื่อว่าฝ่ายจิตวิญญาณจะได้รับการสำแดง” Manuscript Releases, เล่ม

16, 333, 334.